

Sygn. akt I CSK 985/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa T. [...] S.A. w W.
przeciwko S. [...] sp. z o.o. Spółce komandytowo-akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 czerwca 2014 r. Strona pozwana podniosła, że jej skarga kasacyjna jest – ze względu na podniesione w niej naruszenia przepisów postępowania oraz prawa materialnego – oczywiście uzasadniona, oraz, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące zakresu interpretacji pojęcia adekwatnego związku przyczynowego.

Nie jest możliwe jednoczesne wykazywanie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonego przepisu prawa i że skarga oparta na naruszeniu tego przepisu jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia danego przepisu jest prosta i w związku z tym jego naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi istotne zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisu nie może być oczywiste. Sformułowane przez pozwanego zagadnienie prawne dotyczy wykładni art. 361 § 1 k.c. Na twierdzeniu o naruszeniu tego przepisu jest również częściowo oparta teza o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Niezależnie od powyższego należy podnieść, że powołując się na to, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, trzeba wskazać przepisy prawa, które naruszono, a w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wyodrębniony wywód prawny wskazujący na to, w czym wyraża się ta "oczywistość" i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.). Strona pozwana tych wymagań nie spełniła.

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono również, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Strona pozwana wprowadziła sformułowała zagadnienie prawne, które jej zdaniem Sąd Najwyższy miałby rozstrzygnąć, ale nie przedstawiła żadnych argumentów co do tego, że może ono być różnie rozstrzygane, jak również co do tego, w jaki sposób jej zdaniem powinno ono zostać ocenione. Ograniczyła się tylko do postawienia pytania i nie przedstawiła żadnego wyводу jurydycznego odnoszącego się do tego pytania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).